

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXX

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

culatū fuerit, qualiter testes illi examinati erant idonei, & oī exceptione maiores, & sic qualitas illa articulata p̄ alios quoq; testes pbata fuerit, alioquin testes examinati nō pbarent, & nō cōcluderēt, & reus esset absolūedus, tanquā nō esset contra eū legitimē probatū, ut uoluit Bar. in l. 1. §. si q̄s neget, ff. quemadmodū testamē. aperiantur, Decius in c. 1. in pen. col. de appella. & in consi. suo 37. in 4. col. Quod etiā suadetur, nā ex quo statutū requirit, ad hoc, ut per inquisitionē procedi, & inquisitus cōdemnari possit, q̄ recipiantur, & examinentur testes, qui de iure in criminali causa admittuntur, & sic testes idonei, & omni exceptione maiores, ut supra, & cōsequēter requirit testes huius qualitatē, ¶ ergo sequit̄, q̄ ista qualitas testium debuit probari, quia ubiq; lex, seu statutū aliquid disponit, p̄supponēdo certā qualitatem, nō habet locū dispositio, si qualitas illa nō fuerit probata, ut est tex. in l. 1. §. ait prator, ff. ne quid in loco publici. Bar. etiam in prin. illius legis, lo. An. in c. 1. de homicid. in 6. & Ale. in consi. 224. in 2. uol. in 1. col. Sed in casu nostro de hac qualitate testium examinatorū nō fuit articulum, nec probatū, ergo inquisiti sunt absolūedi. ¶ Et ex prædictis etiam annullatur inquisitio super alio capite de insultu ad domū formata, quia non reperit̄, q̄ de huiusmodi facto possit inquiri, itē quia testes non fuerunt recepti, & examinati secūdū formā statutorū, tū etiam, quia qualitas testium examinatorū sup̄ idoneitate, & q̄ essent omni exceptione maiores, nō fuit per alios testes probata pro parte curiæ, seu alterius instigatis, & prosequētis inquisitionem per ea, quæ supra dicta sunt. Item, ¶ quia formata fuit inquisitio super insultu ad domū cum certis qualitatibus, uidelicet cū intētionē, & animo offendendi, & percutiēdo pluries in hostio domus faciēdo actū, & signū ingrediēdi uolēter in domū prædictā: quæ qualitates postea nō fuerunt probatæ, ut cōstat ex depositionibus testium p̄ parte curiæ examinatorum, & ideo uigore dictæ inquisitionis, & processus facti sup̄ illa nō potest aliquo modo sequi cōdēnatio, sed ipsi inquisiti sunt absolūedi p̄ ea, quæ in terminis uoluit Cyn. in l. 3. C. de prob. p̄ tex. in l. prætor, §. docere, ff. u. bon. rapt. Et ista pro nūc sufficiant ad ostendēdū, q̄ inquisiti sunt omnino absolūendi ab inquisitione contra ipsos formata. Laus Deo.

S P M M A E.

- 1 Ad inquisitionem de crimine contra aliquem rectē non proceditur, nisi præcedētib; inditijs, uel fama publica de illo crimine, neque tunc cōdemnatio sequi potest.
- 2 Nisi inquisitus taceret, nihilq; opponeret, q̄ declaratur, nu. 18.
- 3 Vel inquisitus uerē crimen in iudicio fuisse confessus.
- 4 Vel inquisitio de mandato, uel consilio p̄ncipis formata esset, & nume. 13.
- 5 Libello in causa criminis non bene super crimine concepto, reus est ab obseruatione iudicij absolūendus, etiam parte hoc non opponente.
- 6 Inquisitione de mandato homicidij cum promissione pecunie formata, si solum mandatū absq; dicta promissione probetur, hæc probatio inquisitioni non prodest, & sic de alijs inquisitionibus cum certis qualitatibus formatis.
- 7 Mandans, & persuadens delictum fieri differunt, diuersaq; crimina oriuntur.
- 8 Mandare simpliciter delictum fieri, & mandare cum datione, seu promissione pecunie differunt, diuersaq; crimina diuersi effectus oriuntur.
- 9 Lege, seu statuto disponente super aliquo actū, p̄supponēdo certam qualitatem, non sufficit actum sine illa qualitate probare.
- 10 De assignatus crimine ad hoc, ut per iudicem procedat, & inquiri possit, quid requiratur.
- 11 Testis de auditu auditus, & sic alieno, & non proprio nō probat etiam semiplonē ad effectum inquirendi.

- 12 Testis de fama publica deponens ad hoc, ut sciamus, debet deponere.
- 13 Per famam publicam ut possit inquiri, quid requiritur.
- 14 Inquisitio de crimine formata de mandato p̄ncipis, & ex officio iudicis procedere etiam ab ipso p̄cedētib; saltem per famam publicam quomodo & uerum sit.
- 15 In principe summo omnis solēntia, formaq; iuris p̄ncipis.
- 16 Princeps conditionem legato adiectam renouere potest.
- 17 In principe iusta causa semper p̄sumitur, quia in iudicio sumitur.
- 18 Procurator in causis criminalibus, an admitti possit ad iudicium de nullitate inquisitionis, & sic per iudicem inquiri, & ad quid, & quando procurator in causa absente admittatur, & nu. 19. etiam statim p̄ncipis quod in criminalibus, in quibus non potest interuenire, nullus, ut instructor, seu uel defensor, uel persona possit admitti ad allegandas, & opponendas aliquas, seu defensiones, & quod non possit comparere ad defensionem iudicalem, nu. 24.
- 19 Iudex informatus ex suo officio potest p̄ absente in criminali supplere, ut ipsum ab instanti iudicij absolūedi.
- 20 Iudex ex suo officio tenetur querere probationes, & inquisiti de crimine.
- 21 Procurator, & quilibet alius defensor potest comparere, qui bannitum interfecit, contra quem de homicidio iuratur, ad allegandum non posse contra eum procedi, & mitti de iure impune offensibilem interficere.
- 22 Procurator, aut defensor pro reo absente potest interuenire, de crimine contra reum absentem ad sententiam procedi potest.
- 23 Nullitatis exceptio nunquam per statutum exceptio prohibens, tolli potest, qui opponatur.

EPITOME.

INQUISITIONEM de crimine cōtra aliquem certis qualitatibus formatā nō ualere nisi probationes saltem per famā publicam de illis cū illis qualitatibus præcesserint, & proce- seu alius defensorē ad allegandū pro absentionis nullitatē etiā si alias rām a iure communi iure municipalī in causa criminali pro absentione prohiberetur, posse admitti demonstrari.

CONSILIVM CLXX.

MISA copia inquisitionis formatæ contra Curiam, Caii, & Sempronij, ut alij mandantes assa finamētū fieri in parte Curia, uisusq; attestacionibus, quæ de fieri possent, concluduntur est, q̄ ex actū inquisitione formata cōtra dictos inquisitos sit pro illorū cōdemnationē procedi, quod inquisitionē de crimine regulariter cōtra reos procedi non pot, nisi præcedētib; inditijs, seu publica de illo crimine, quia sicut accusator re debet legitima inscriptio, ita inquisitor debet debet clamosa insinuatō, c. licet hoc, c. qualiter, & q̄ il 2. & c. om oportet, c. nulli in finibus, C. de offi. recto. p̄uincia, no. 1. gruit, ff. de offi. præf. ubi inquit, q̄ ad inquisitionem specificam, quæ sit de crimine contra certum iudex non debet procedere, nisi præcedētib; inditijs, aut fama publica referente per text. in l. 1. c. 2. mos, nisi pars inquisita taceret, nihilq; opponeret, n. procederet inquisitio, & ex ea cōdemnatio sequi, c. 2. de accus. in 6. Idē sit inquisitio in iudicio fuisset uerē cōfessus, c. 1. eo. in 1. iudex p̄cessisset per inquisitionē de mandato p̄ncipis, l. null, & ibi Bal. C. ad l. 1. in 1. col.

ens ad hoc, ut silem... inquiri, quid requir... nam de mandato... is procedere etiam... amam publicā quom... itas, formaq; iuris... adic etiam remittere... psumitur, quia in... bus, an admitti poss... nis, & sic per iudic... mado procurator in... 19. etiam, si iudicib... ibus non potest inter... seu ut defensor, vel... andas, & opponere... quod non possit con... ialem. m. 24. io potest pro absent... instauri iudicij abso... uerere probationes, d... defensor potest con... tra quem de homici... se contra eum proced... sibilem intersea... reo absente potest u... um absentem ad sen... u per statum extorq... p opponatur. IOME. crimine contra alioq... natā nō ualere nisi... famā publicam non... praeferant, & proce... legas dū pro abso... ias rām ad iure conu... a criminali pro abso... esse admitti demerit... IVM CLXX. quisionis formatā... Sempronij, ut alij... aassinatus fieri... attestatiōibus, quae... allegationibus, quae... dendū est, qd ex ad... tra dictos inquisit... ationē procedi, quon... ne regulariter contra... e dētib; inditiis, sicut... ia sicut accuatiōne... pto, ita inquisitio... in uatio, c. licet he... cum oporteat, qd... o. prouinciae, no. d... i inquit, qd ad inq... crimine contra cen... dere, nisi praecedat... ferente per text. in... taceret, nihilq; opp... uisario, & ex ea etia... fama publica possit... in 6. l. dē i inquis... o fessus, c. 1. eo. tu... quisionē de mē... ibi Bal. C. l. ad

lo. An. & alii in d. c. cum oporteat, in si per Ale. in l. cogit; Sed in casu nostro praedicti fuerunt in- quiri de crimine aassinatus, propterea quia cū p- misione pecuniae mādauerit euidā, ut dictum Lu- cius aassinatus; Itē quia praestiterunt, & dederit au- xilium, & fauorem cooperatiuū ad commit- tēdū huiusmodi homicidiū, & crimē aassinatus, & per testes examinatos super inditiis, & fama publi- ca praecedentibus nō probatur de crimine aassinati, & nec de mādato factō cū promissione pecuniae, & nec illorum attestatiōibus nō fuerūt probata in- ditiis, nec fama publica sufficiētia ad formandū inq- uisitiōnem super dicto crimine aassinatus, ergo nō de- betur illi super illo inquisitionē formare, illaq; for- matione potest ex ea inquisitos condēnare, sed ab- stinet ab obseruatione iudicij, iuxta ea, quae habē- tur per Bar. per illum tex. in l. libellorū, in §. quod si de accusa. ubi dicit, qd qū libellus sup crim- in causa criminis nō est bene conceptus, reus est in libertate iudicij absoluentus, Et si pars hoc nō op- portet. Præterea si inquisitū fuit contra aliquē de mādato homicidij, seu vulneris cū promissione pe- cuniae, & probatur de simplici mādato abiq; promif- sione pecuniae, talis probatio inquisitioni nō suffi- ciat, per ea, quae in simili uoluit, Bar. in l. haec uerba, per illum tex. ff. de his, qui notan. infra. & bene facit, per illum tex. ff. de instit. lan. in c. ex parte notatis de priuilegijs, Bar. in l. 1. in prin. ff. de edē. ubi dicitur, si inquisitus de mādato, & pbetur nō de man- dato, sed de inquisitione, & persuasione, talis proba- tio nō potest inquisitioni formatā, qat differentia dicitur mādare, & persuadere, & diuerfa sunt crimi- na, ut habetur, per Bar. in l. non solū, §. si mādato, & in l. inquit, & per Ale. conf. 1. 28. quoniam abunde, in l. uol. Sed si diuerfa sunt simpliciter mādare homici- dii, seu vulneris fieri, & mādare illud fieri cū promif- sione pecuniae, quia resultant crimina penitus diuer- sa, & diuerfi effectus, ut colligitur ex eis, quae in ter- minis uoluit Bar. in d. l. nō solum, §. si mādato, in pe- nal. col. nam ex mādato cum datione, seu promissio- ne pecuniae atrocius delictū resultat, pro quo maior pena est forma statutorum, quā iuris cōis infligi- tur, ut per Bar. & in c. 1. ibiq; lo. An. de homici. in d. l. 1. qd quis fuerit inquisitus de mādato cū promif- sione pecuniae, & de auxilio cooperatiuo ad commit- tēdū aliquod crimen, & probatum fuerit de mādato nō simpliciter, talis probatio nō dicitur sufficiens ad fa- ciedū inditiū pro inquisitione formanda super il- lo crimine, nec ex tali probatione poterit ad inquisi- tiōnem criminis aassinatus pcedi. Præterea qū lex, seu statutū disponit super aliquo actu, praesuppo- nit certam qualitatem, non sufficit probare actū sine illa qualitate, l. prator, §. docere, ff. ui bo. rapt. l. 1. de crimis, §. 2. ff. quibus ex causis in poss. ea. & ibi gl. Bar. & alij Pau. de Cast. in l. si per alium, §. docere, ff. de quis cum, qui in ius uoca. est ui exi. l. 1. §. ait ptor, ubi Bar. ac etia in princ. illius legis, ff. ne quid in lo- no. pub. lo. And. per illum tex. in d. c. 1. de homici. in d. Alex. in consi. 224. in 2. uol. col. 1. & dicit Paul. de Cast. in l. cogi. C. de peti. haredi. q. quando non pos- sum agere, nisi ratione alicuius certae qualitatis, ne- cessē est, ut prius de illa qualitate constet, alioquin in iudicatore agerem; sed ad hoc, ut iudex possit pro- cedere de crimine aassinatus, requiritur, qd adsit hęc qualitas, qd ille, contra quem uellet procedere, acce- perit pecuniam; seu promissionem mercedis ad cō- mittēdū homicidiū, aut ad vulnerandū, seu mādauerit cum promissione mercedis, & pecuniae alteri, ut homicidiū, seu vulnus committat, ut ha- betur in d. c. 1. de homici. in 6. & in statuto sub rub. de

pena aassinorum, ergo ad hoc, ut de huiusmodi cri- mine per iudicē cōtra aliquem inquiri possit, erit ne- cesse, ut prius de huiusmodi qualitate pbetur, & con- stet, adeo qd nō sufficeret simpliciter probare homi- cidij cōmissum fuisse, aut vulnus fuisse illatū etiam de mādato alterius, nisi etiā probaretur, qd hoc factū fuerit p pecuniā, aut sub spe certa habēdi pecuniam promissam, uel quod quis mādauerit homicidiū cōmitti, aut vulnus inferri cū promissione pecuniae, & mercedis; Sed in terminis nostris ante inquisitio- nem formatā, nec plenē, nec per famā pub. fuit pba- tū, qd inquisiti mādauerint cū promissione, seu da- tione pecuniae, & mercedis, ergo de crimine aassinatus nō potuit inquiri, & conseqventer, nec ex hu- iusmodi inquisitione potest ad condēnationē per ueniri, & qd per testes examinatos de qualitate huius- modi necessaria nec plenē, nec per famā pub. proba- tū fuerit, colligitur ex dictis attestatiōibus testium examinatos; primus. n. testis deponit in effectu se ui disse quosdam sibi incognitos interficere, cū armis quendā hominem sibi etiā incognitum, & qd ipse au- diuit publicē dici à multis ibi astantibus, qd erant Ti- tius, & Caius, qui ad rumorem cucurrerant, ut auxi- liū praestarent illi interfecto, & qd ipse palā in d. loco dici audiuit, qd ipsi Titius, & Caius uolebāt auxilium praebere occiso, quia ipsi illū miserūt, ut interficeret Lucij. Vnde posito, sed nō concessō, qd ipsi titius, & Caius mandassent dicto occiso, ut interficeret d. Lu- cij, tamē nullo modo probat, qd mādauerint dando, seu promittendo pecuniā. Quae qualitas, ut supra di- ctū fuit, necessario erat probada ad hoc, ut possit de crimine aassinatus inquiri. Præterea d. testis de- ponit per auditū aliorū, & nō propriū, uidelicet, qd di- ci audiuerat ab astantibus in illo loco, ergo non pro- ba, nec facit inditiū, nec semiplenā fidem etiā ad ef- fectū inquirendi, arg. l. testium cū gl. in ner. prasto, & ibi Bar. Bal. & alij, C. de testibus. Bal. in l. conuenticu- lam, in 3. col. C. de epis. & cler. & in l. scimus, C. de di- uer. relet. & in l. bonae fidei, in 4. col. C. de rebus cred. Pau. de Cast. in l. publicari, C. de testam. ubi testis de auditu anditus nō probat plenē, nec semiplenē. Præ- terea d. testis nō probat etiā famā publicā, quoniam simpliciter dicit se dici audisse ab astantibus publicē, & palā, non exprimendo aliquas psonas p- cialiter, à quibus hoc dici audiuerit, quoniā ad hoc, ut per famā publicā possit inquiri, requiritur, qd ortū nō habuerit à maledicis, & maleuolis, d. c. qualiter, & quādo cum simili ibi allega. ergo testis deponens de fama publica debet exprimere aliquas personas, à quibus id dici audiuerit, ut habetur per Bar. in l. de minore, §. tormēta, in 3. col. & ibi Ale. ff. de quaest. & requiritur, qd testis dicat, qd est publica uox, & fama, & qd audiuit dici in loco à maiori parte hominū, seu maiori parte populi publicē aded, qd non sufficeret, si diceret simpliciter, qd esset publica uox, & fama, & qd audiuit publicē dici, ad iradita per Bar. in d. §. tor- menta, in fi. 3. col. & in sequenti. Similiter secūdus testis deponit se uidisse Lucij in facie vulneratū, & nō nullos armatos admenare contra quendam sibi incognitū, quem in uia occiderunt, quodque ipse te- stis etiam uidit dictos Titium, & Caium inquisitos associatos à duobus alijs armatis ire uersus illos, qui vulnerabant dictum hominē incognitū, & qd publi- cē, & palām in ea contracta dicebatur, quod Titius, & Caius ibant ad praestandum auxilium dicto occi- so ex eo, quod ipsi illum miserunt ad committēdū tale delictum contra Lucium: Ex quibus primo col- ligitur, quod posito, dictum testem deponere de mandato, uidelicet, quod dicti inquisiti mandauis- sent illi occiso, quod interficeret Lucium, nō tamen

